

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 232.264 van 21 september 2015
in de zaak A. 216.949/X-16.349.**

In zake : de GEMEENTE SINT-AGATHA-BERCHEM
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Filip De Preter
kantoor houdend te 1000 Brussel
Keizerslaan 3
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het BRUSSELSE HOOFDSTEDELIJKE GEWEST
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Philippe Coenraets en Christophe Lépiniois
kantoor houdend te 1000 Brussel
Ter Kamerenlaan 27
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenkommende partij :

GO! ONDERWIJS VAN DE VLAAMSE GEMEENSCHAP
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Frederick Bruloot
kantoor houdend te 9052 Zwijnaarde
Bollebergen 2A, bus 20
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 15 september 2015, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van “het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 10 september 2015 waarbij het beroep ingediend door het college van burgemeester en schepenen van Sint-Agatha-Berchem tegen de door de gemachtigde ambtenaar verleende vergunning voor het plaatsen van tijdelijke containerklassen (2 jaar) voor klassen

van de Unesco-school van Koekelberg, Groot-Bijgaardenstraat van 502 tot 568, ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Met een verzoekschrift van 18 september 2015 heeft het GO! Onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap gevraagd om in het geding te mogen tussenkomen.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 18 september 2015, om 11.30 uur.

Staatsraad Stephan De Taeye heeft verslag uitgebracht.

Advocaten Filip De Preter en Kurt Stas, die verschijnen voor de verzoekende partij, advocaat Christophe Lépinos, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Frederick Bruloot, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Auditeur An Van den broeck heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973

III. Feiten

3.1. Op 3 juni 2015 (datum van het ontvangsbewijs) dient de tussenkomende partij een aanvraag in tot het bekomen van een stedenbouwkundige vergunning voor het plaatsen van tijdelijke (2 jaar)

containerblokken voor de Unesco-school van Koekelberg, op een terrein, gelegen aan de Groot-Bijgaardenstraat 502-568 te Sint-Agatha-Berchem en kadastraal bekend sectie A, nr. 221/c.

3.2. Blijkens de aanvraag worden de containers ingeplant in drie losstaande volumes (blokken A, B en C) met telkens twee bouwlagen, een plat dak en een totale hoogte van 6,85 m. Blok A bestaat uit 15 aaneengeschakelde containerunits per bouwlaag (totaal 30 units), blok B uit 35 aaneengeschakelde containerunits per bouwlaag (totaal 70 units) en blok C uit 26 aaneengeschakelde containerunits per bouwlaag (totaal 52 units).

3.3. Het betrokken perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het Gewestelijk Bestemmingsplan (hierna: het GBP), vastgesteld bij besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke regering van 3 mei 2001, deels gelegen in gemengd gebied (een strook van 20 m breed langs de Groot-Bijgaardenstraat) en deels in groengebied. Het is niet gelegen binnen het gebied van een bijzonder bestemmingsplan, of van een vergunde verkaveling.

3.4. Van 8 juni 2015 tot 22 juni 2015 wordt over de aanvraag een openbaar onderzoek georganiseerd.

Er worden 30 bezwaarschriften en een petitie met 700 handtekeningen ingediend. De opmerkingen handelen grotendeels over het probleem van de mobiliteit, de verenigbaarheid van het project met de voorschriften van het GBP en met het residentieel karakter van de wijk.

3.5. De verzoekende partij brengt op 16 juni 2015 een ongunstig advies uit.

3.6. Op 2 juli 2015 brengt de Overlegcommissie een advies uit.

3.7. Op 10 juli 2015 wordt de aanvrager door de gemachtigde ambtenaar uitgenodigd om wijzigingen aan te brengen aan de plannen, die aan de volgende voorwaarden dienen te voldoen:

- “- Een gedetailleerd inrichtingsplan voorzien van de speelplaats (rekening houdend dat deze in het groen gebied ligt (vangt aan op 20 m na het gemengd gebied volgens het GBP)) met voldoende luifels zodat de leerlingen beschutting kunnen vinden bij slecht weer;
- Een gedetailleerd inrichtingsplan voorzien van de nieuwe parking (11 plaatsen volgens de ingediende plannen);
- Voorzien van bezinkbekkens voor de infiltratie van het regenwater (deze lokaliseren op de plannen);
- Een plan waarop de plaats van de vuilniscontainers wordt vermeld (deze dienen gemakkelijk bereikbaar te zijn vanop de openbare weg en voor de gebruikers);
- Een bewijs leveren dat de parking van dreamland en/of de ondergrondse parking van de Kasterlinden school mag gebruikt worden door de leraars tijdens de schooluren (zoals werd bevestigd door de aanvrager op de overlegcommissie);
- Een copie van het charter leveren dat werd ondertekend door de gebruikers van de school waarin deze zich engageren om te voet of met het openbaar vervoer of op de fiets zich te verplaatsen van en naar de school;
- Een gedetailleerd inrichtingsplan waarop een beschutte en beveiligde fietsenparking op het terrein wordt voorzien (verhoudingsgewijs tot het aantal leraars/kinderen die met de fiets naar school komen);
- De ‘Kiss and ride zone’ en ‘de doorstroomzone’ aanpassen zodat deze ook functioneert voor kleuters en navenant het effectenrapport in verband met de mobiliteit aanvullen;
- Alternatieven zoeken voor de te kleine polyvalente ruimtes in de directe omgeving van de containerklassen die kunnen dienen als turnzaal voor de leerlingen van de lagere school;
- Technische ondersteuning en duidelijkheid geven voor wat betreft het opvangen van de niveauverschillen op het terrein, tussen de verschillende containers en het voetpad (bv. door het voorzien van betonnen steunmuur, een voldoende sterke funderingsplaat, ...).”

3.8. Op 13 juli 2015 dient de aanvrager gewijzigde plannen met bijkomende informatie in.

3.9. Op 17 juli 2015 verleent de gemachtigde ambtenaar de gevraagde stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden.

3.10. Op 3 augustus 2015 stelt de verzoekende partij bij de Brusselse Hoofdstedelijke regering een administratief beroep in tegen de voormelde beslissing van de gemachtigde ambtenaar.

3.11. Met een besluit van 28 augustus 2015 van de Brusselse Hoofdstedelijke regering wordt het beroep van de verzoekende partij ontvankelijk maar ongegrond verklaard en wordt de gevraagde stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden verleend.

3.12. Op 8 september 2015 dient de verzoekende partij bij de Raad van State een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid tegen het voormelde besluit in.

3.13. Op 10 september 2015 trekt de Brusselse Hoofdstedelijke regering het besluit van 28 augustus 2015 in, waarop de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid bij 's Raads arrest nr. 232.170 van 14 september 2015 wordt verworpen wegens gebrek aan voorwerp, minstens gebrek aan belang.

3.14. Met een besluit van 10 september 2015 van de Brusselse Hoofdstedelijke regering wordt het beroep van de verzoekende partij opnieuw ontvankelijk en ongegrond verklaard en wordt de gevraagde stedenbouwkundige vergunning verleend.

Dit is het bestreden besluit.

IV. Tussenkost

4. Het GO! Onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap blijkt voordeel te halen uit de bestreden beslissing en heeft er belang bij dat de vordering wordt afgewezen. Bijgevolg moet haar verzoek tot tussenkost worden ingewilligd.

V. Ontvankelijkheid

De aangevoerde excepties

5.1. De tussenkomende partij betwist in haar verzoekschrift tot tussenkomst het belang van de verzoekende partij bij haar vordering, aangezien zij met haar administratief beroep weliswaar de degelijkheid van de aanvraag zou hebben betwist en hoopte dat de verwerende partij begeleidende voorwaarden zou opleggen, maar niet de weigering van de vergunning zou hebben beoogd. Daaruit besluit de tussenkomende partij dat de verzoekende partij “in het principe van de vergunning van de aanvraag op haar grondgebied” heeft berust. Minstens “heeft zij op die manier erkend dat de vergunning op zich niet onwettig was, of toch dat enige onwettigheid niet van die aard was dat zij zich daarop zou beroepen met het doel de aanvraag integraal te zien afwijzen”. De bestreden beslissing had het administratief beroep, in de mate dat het de weigering van de vergunning beoogde, als onontvankelijk dienen te verwerpen. Daardoor zou de verzoekende partij ook het belang bij haar huidige vordering ontberen, temeer nu zij geen van haar middelen op het gebrek aan begeleidende vergunningsvoorwaarden betreft. Gesteld dat de schorsing het ingeroepen nadeel alsnog deels zou afwenden, “[kan] dit specifieke deel enkel bestaan [...] in het alsnog opgelegd zien van andere voorwaarden dan deze die thans zijn voorzien ter ondervanging van de mobiliteits- en verkeersimplicaties van de vergunning van de tijdelijke school”. In dit verband wijst de tussenkomende partij erop dat “het enig denkbare restant van het met de schorsing af te wenden nadeel voor Verzoekende partij eigenlijk bestaa[t] in een nadeel dat zij in elk geval moet ondergaan en waarvoor haar eigen verantwoordelijkheid zelfs zo ver reikt dat zij verplicht is om dit nadeel aan de hand van haar eigen bevoegdheden het hoofd te bieden”, wat geen wettig belang is.

5.2. Bijkomend voert de tussenkomende partij aan dat de schorsingsvordering in haar geheel onontvankelijk is omdat geen enkel ontvankelijk middel wordt aangevoerd.

Beoordeling

5.3. De verzoekende partij heeft belang bij een schorsing van het bestreden besluit, waarvan de uitvoering, zoals verder onder randnummer 7.4 wordt aangenomen, ernstige mobiliteitsproblemen op haar grondgebied dreigt te veroorzaken.

5.4. De door de tussenkomende partij aangevoerde omstandigheid dat de verzoekende partij met haar administratief beroep enkel het opleggen van begeleidende voorwaarden zou hebben beoogd, doet aan het voormelde belang geen afbreuk, temeer nu uit de stukken blijkt dat de verzoekende partij bij het instellen van haar administratief beroep de keuze van het terrein zelf onaanvaardbaar heeft geacht. Dat de verzoekende partij geen van haar middelen op het gebrek aan begeleidende vergunningsvoorwaarden betreft, ontnemt de verzoekende partij evenmin haar belang. Veeleer bevestigt dit haar aanhoudend en uitdrukkelijk verzet tegen de keuze van het terrein zelf.

5.5. Hierna zal blijken dat de verzoekende partij wel degelijk ontvankelijk middelen aanvoert.

5.6. De excepties worden verworpen.

VI. Herinnering aan de schorsingsvoorwaarden

6. Krachtens artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid slechts worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden en dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing.

VII. Uiterst dringende noodzakelijkheid

Standpunt van de partijen

7.1.1. Om de spoedeisendheid van haar vordering te rechtvaardigen, voert de verzoekende partij vooreerst aan dat de oprichting van de kwestieuze containerklassen binnen de maand na aflevering van de vergunning voltooid kan zijn. De aanvrager heeft tijdens de hoorzitting van 25 augustus 2015 gemeld dat de school één maand na de start van de werken operationeel kan zijn. Dit wordt bevestigd in een nieuwsbrief van 29 juni 2015 van deze aanvrager.

7.1.2. De verzoekende partij wijst voorts op de ernstige bijkomende mobiliteitsproblematiek waartoe de vergunde werken in de Groot-Bijgaardenstraat aanleiding zullen geven. Dit terwijl in deze straat, een belangrijke verkeersas met twee buslijnen, al een verkeersproblematiek bestaat en de laatste verkeerstellingen van 11 juni 2015 aangeven dat er tussen 7.40 u. en 8.40 u. ongeveer 470 wagens rijden, naast vrachtwagens, bussen en fietsers.

Aangezien de school op twee kilometer van de vorige locatie wordt voorzien, valt te verwachten dat het aantal autoverplaatsingen niet zal afnemen. In het effectenverslag wordt weliswaar rekening gehouden met een afname van 15 tot 20 %, maar er wordt niet aangegeven hoe deze afname bereikt zal worden. Gevreesd wordt dat de aanzienlijke toename van het inrijdend verkeer (toename met 66%) in een straat die reeds een groot aantal verplaatsingen van leerlingen kent, de verkeersonveiligheid zal vergroten en de doorstroming, onder meer voor de bussen van de lijn, zal beperken.

Het plan van de aanvrager om een *Kiss & Ride*-zone te voorzien van twee meter breed, volstaat niet om de verkeersproblematiek op te lossen. De beoogde rijwegbreedte van drie meter is ontoereikend om een optimaal openbaar vervoer te organiseren. Twee bussen of vrachtwagens kunnen elkaar er niet kruisen, zodat er verkeersopstoppingen zullen ontstaan of voertuigen gevaarlijke manoeuvres zullen uitvoeren. Evenmin wordt rekening gehouden met het

fietsverkeer in deze straat, dat ook op de rijweg moet rijden. Het voetpad van 0.90 m aan de *Kiss & Ride*-zone, waarvan ook nog anderen gebruik moeten maken, kan niet als opvanglocatie voor de kinderen dienen. Betwist wordt ook dat twee opzichters alle kleuters over een zone van honderd meter kunnen opvangen. Voor de avondspits kan een *Kiss & Ride*-zone al helemaal geen oplossing bieden.

Er bestaan volgens de verzoekende partij echter geen alternatieven voor de *Kiss & Ride*-zone. Het aangepast effectenverslag gaat uit van een parkeermogelijkheid op Hunderenveld, enkele honderden meters verder, maar deze parkeerplaatsen zijn tot september 2016 onbeschikbaar wegens rioleringswerken en zijn bovendien bestemd voor vrachtwagens. In de bestreden beslissing wordt de *Kiss & Ride*-zone voorgesteld als een “suggestie” aan de gemeente, maar het effectenverslag gaat er integraal van uit dat die oplossing door de gemeente wordt geïmplementeerd.

De verzoekende partij wijst er bijkomend op dat de vergunningverlenende overheid het mobiliteitsprobleem in het bestreden besluit erkent, maar niet verhelpt. De voorgestelde ingrepen dienen door haar gemeenteraad te worden beslist, zodat deze hypothetisch zijn. In de eerdere vergunningsbeslissing van 28 augustus 2015 werd nog geëist dat pendelbussen zouden worden voorzien en dat een mobiliteitscontract zou worden opgesteld, teneinde over twee bijkomende politieagenten te kunnen beschikken. Deze beslissing werd evenwel ingetrokken omdat de verwerende partij van mening was dat deze voorwaarden niet wettig konden worden opgelegd. De verwerende partij heeft aldus de oplossingen geschrapt die zij zelf voor het door haar erkende mobiliteitsprobleem naar voor had geschoven, zonder in een andere oplossing te voorzien.

7.2. De verwerende partij repliceert in haar nota dat de verzoekende partij niet concreet aannemelijk maakt dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de werking van haar diensten in het gedrang zou brengen of ingrijpende gevolgen zou hebben voor de uitoefening van haar beleid of de

vervulling van haar taken. Het probleem voor het busverkeer dat door de inrichting van een *Kiss & Ride*-zone zou ontstaan – een probleem dat niet op voldoende wijze door de verzoekende partij wordt aangetoond – heeft niet onmiddellijk betrekking op deze taken. Deze bussen worden bovendien door de MIVB en niet door de verzoekende partij beheerd. Waar deze laatste beweert dat het bestreden besluit tot een verhoging van het aantal autoverplaatsingen met 66 % zal leiden, steunt zij zich op een loutere hypothese. Wat het voetpad betreft, dient vastgesteld dat de tijdelijke onbruikbaarheid ervan – voor zover deze bewering al juist zou zijn, *quod non* – niet als een ernstig nadeel kan worden beschouwd.

De verwerende partij stelt met de bestaande mobiliteitsproblemen binnen het gewest rekening te hebben gehouden, zodat niet kan worden beweerd dat de bestreden beslissing op onzorgvuldige wijze werd genomen. Het feit dat er verkeersproblemen zijn binnen het gewest, houdt niet in dat elk stedenbouwkundig project geweigerd dient te worden in geval van een potentiële verhoging van het verkeer. De aanvrager heeft *in casu* het principe van pendelbussen aanvaard, wat in elk geval het aantal voertuigbewegingen limiteert. Vandaar onder meer ook het voorstel om een *Kiss & Ride*-zone in te richten en de schooluren aan te passen met het oog op een betere spreiding van het verkeer.

De verwerende partij benadrukt dat de door de verzoekende partij aangehaalde verkeersproblemen er nu al zijn en dat het niet opgaat een project te weigeren omdat er potentieel nog meer problemen uit de nieuwe situatie kunnen voortvloeien. Ook benadrukt zij dat de afgeleverde vergunning er een is van beperkte duur, zodat de eventuele problemen die zich kunnen voordoen, beperkt zullen zijn in de tijd. Belangrijk is ook dat het om een schoolvoorziening gaat, zodat het past om aan belangenafweging te doen.

7.3. De tussenkommende partij doet in haar verzoekschrift tot tussenkomst gelden dat niet ieder nadeel dat ernstig en moeilijk te herstellen is, voortaan in kort geding afgehandeld zal worden. Zij wijst er verder op dat de kwestieuze infrastructuur minstens zo snel kan worden afgebroken als

opgebouwd, dat de verdwijning ervan inherent is aan de vergunning en dat de verzoekende partij zelf een handhavende overheid is met ruime impact op een concreet herstel. De weerzin van de verzoekende partij voor de financiële en budgettaire gevolgen van de begeleidende maatregelen is middels een pecuniaire tegemoetkoming herstelbaar en kan de schorsing niet verantwoorden. Bovendien creëert de verzoekende partij zelf de situatie die de ingeroepen spoedeisendheid aannemelijk kan maken. Wat de ernst van de mogelijke mobiliteitsimpact betreft, komt deze laatste partij niet verder dan een beschrijving van de bestaande mobiliteitsproblematiek. Zij maakt volgens de tussenkomende partij gebruik van “foute relatieve cijfers” en wil niet inzien dat onder de begeleidende voorwaarde van pendelbussen het aantal rijbewegingen in absolute cijfers zal dalen. De verhoogde mobiliteitsdruk kan alleszins niet groter zijn dan 31,25 %. Verder worden de Groot-Bijgaardenstraat en Hunderenveld thans reeds door verkeersonveiligheid gekenmerkt, wat in essentie op het eigen verzuim van de verzoekende partij terug te brengen is. De verzoekende partij overdrijft ook fel bij de inschatting van de absolute cijfers van de mobiliteitseffecten. De combinatie van pendelbussen en een nieuwe locatie zullen een belangrijke daling van het aantal rijbewegingen impliceren. Daarnaast zullen de vooropgestelde initiatieven (gespreide en aangepaste aanvangsuren, sensibiliseringscampagnes en een intentieverklaring) een gunstige invloed hebben op de mobiliteitsbelasting.

Beoordeling

7.4. Het gegeven dat de bestreden beslissing de oprichting van een “containerschool” voor meer dan 500 leerlingen in de Groot-Bijgaardenstraat vergunt, een belangrijke verkeersas van de gemeente, waar volgens recente verkeerstellingen thans reeds 470 wagens tussen 7.40 u. en 8.40 u. rijden, naast pendelbussen, vrachtwagens en fietsers, en waarvan zowel de verzoekende als de verwerende partij de al bestaande mobiliteitsproblematiek uitdrukkelijk erkennen, doet in redelijkheid aannemen dat de verzoekende partij ingevolge het bestreden besluit – spijs de voorgenomen sensibiliseringscampagnes, gespreide aanvangsuren en een intentieverklaring – een ernstige mobiliteitsproblematiek in deze straat mag vrezen. Dit geldt nog meer nu een voetpad van 0.90 m breed,

over een lengte van 100 m, gelegen aan de zogenaamde *Kiss & Ride*-zone, waarvoor *prima facie* geen alternatief voorhanden is, tijdens de ochtend- en avondspits in deze drukke straat als een opvanglocatie voor jonge kinderen moet dienen.

Eén en ander moet worden geacht een ernstige invloed op verzoeksters verkeersbeleid te hebben. Het betoog van de tussenkomende partij dat de bestaande verkeersonveiligheid in essentie tot het eigen verzuim van de verzoekende partij terug te brengen is, wordt niet aangetoond.

7.5. Voorts bevestigen de verwerende en de tussenkomende partij dat de bedoeling voorligt om de oprichting van de “containerschool” binnen zeer korte termijn – gesteld wordt een maand – te realiseren.

7.6. Het voorgaande doet besluiten dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, die onverenigbaar is met de behandelingstermijn van de gewone vordering tot schorsing.

7.7. Het betoog van de verwerende partij dat zich te dezen een belangenafweging opdringt, wordt verder beoordeeld (zie randnummer 11.1 e.v.).

VIII. Ernst van de middelen

A. Eerste middel, tweede onderdeel

Standpunt van de partijen

8.1. De verzoekende partij roept in een eerste middel de schending in van de artikelen 0.7, 3 en 10 GBP, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’, alsook van het motiveringsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

In een tweede onderdeel van dit middel voert de verzoekende partij aan dat het bestreden besluit toelaat dat onderdelen van collectieve voorzieningen worden ingeplant in groengebied, terwijl dergelijke onderdelen in groengebied enkel toelaatbaar zijn, voor zover zij een gebruikelijke aanvulling van en het toebehoren bij hun bestemming zijn.

Zij zet uiteen dat volgens artikel 10 GBP de groengebieden bestemd zijn voor het behoud en het herstel van het natuurlijk milieu. Deze gebieden zijn in hoofdzaak bestemd voor vegetatie en wateroppervlakken die de hoofdbestanddelen van het landschap vormen. Ze worden onderhouden of ingericht om de wetenschappelijke of esthetische waarde ervan te vrijwaren of om de sociale of opvoedkundige functie ervan te vervullen. Enkel de handelingen en werken die volstrekt noodzakelijk zijn voor de bestemming van die gebieden of die de sociale functie ervan rechtstreeks aanvullen, zonder dat de eenheid of de wetenschappelijke, opvoedkundige of esthetische waarde van dat gebied in het gedrang kan worden gebracht, zijn toegelaten.

De verzoekende partij zet verder uiteen dat het voorschrift van artikel 10 GBP in zijn geheel moet worden gelezen. De mogelijkheid om handelingen te vergunnen die de sociale functie rechtstreeks aanvullen, kan niet worden aangegrepen om collectieve voorzieningen toe te laten die geen verband houden met een groene zone. Bijgevolg zijn scholen en aanhorigheden van een school zoals speelplaatsen, fietsenstallingen en afvalbergingen, niet toelaatbaar in een groene zone. Deze werken kunnen niet worden beschouwd als werken die volstrekt noodzakelijk zijn voor de bestemming als groene ruimte (vegetatie en waterpartijen), noch als een rechtstreekse aanvulling van de sociale functie van een groene ruimte.

Artikel 0.7 GBP bepaalt dat in groengebieden collectieve voorzieningen kunnen worden geplaatst, maar enkel voor zover die voorzieningen de gebruikelijke aanvulling van en het toebehoren bij hun bestemmingen zijn. De notie “bestemmingen” moet volgens de verzoekende partij worden geïnterpreteerd als de bestemming volgens het GBP (*in casu*

“groengebied”) en niet de bestemming “collectieve voorzieningen”. Dit houdt in dat de collectieve voorzieningen een gebruikelijke aanvulling van en het toebehoren bij een zone die bestemd is voor het behoud en herstel van het natuurlijk milieu moeten zijn. Dit is te dezen niet het geval.

In het bestreden besluit wordt geen enkele toetsing uitgevoerd ten opzichte van de hoofdbestemming van het groengebied. Bovendien gaat het bestreden besluit er ten onrechte van uit dat het al dan niet tijdelijke karakter en het materiaal van de inplantingen een rol speelt bij de beoordeling van het criterium “gebruikelijke aanvulling van en het toebehoren bij”. Door ook deze criteria in aanmerking te nemen, voegt de verwerende partij aan het GBP voorwaarden toe. Hetzelfde geldt voor het feitelijk gebruik van de grond. De bestemming van het GBP is toekomstgericht en de actuele bestemming is bijgevolg niet relevant.

8.2. De verwerende partij repliceert in haar nota, wat het tweede middelonderdeel betreft, dat zij in de bestreden beslissing vooreerst heeft uitgelegd in welke mate de voorzieningen in kwestie, die de gebruikelijke aanvulling van een schoolvoorziening vormen, bijkomend en verenigbaar zijn met het groengebied. Daarna heeft zij besloten “[d]at gelet op de voorzieningen die ingericht worden in het groengebied, rekening houdende met de omkeerbaarheid van de voorziene installaties en hun tijdelijke karakter, deze de bestemming van het grondgebied niet in het gedrang brengen; dat bijgevolg de inrichting van de speelplaats met aanhorigheden, zoals voorgesteld, voldoende garanties biedt voor wat betreft het herstel in zijn oorspronkelijke staat, en bijgevolg kan worden toegestaan”. De verwerende partij acht deze motieven in overeenstemming met de rechtspraak van de Raad van State. In onderhavig geval, rekening houdend met het tijdelijke karakter van de installaties, zal het groengebied zijn oorspronkelijke functie opnieuw verkrijgen.

8.3. De tussenkommende partij werpt in haar verzoekschrift tot tussenkomst vooreerst een ontvankelijkheidsexceptie op. Zij voert aan dat ruimtelijke ordening een gemeentelijke bevoegdheid is die partieel het karakter

van een medebewindstaak heeft en slechts ten dele het gemeentelijk belang zelf raakt. Zo begrepen kan het belang dat een gemeente bij een wettigheidskritiek heeft, nooit uitsluitend uit argumenten bestaan die zij uit de schending van het recht put waarvoor zij in medebewind opdrachten uitvoert, laat staan dat de gemeente tegen de beslissingen van die centrale overheid zou kunnen ingaan. In zo'n context is er volgens de tussenkomen partij enkel ruimte voor een ontvankelijk middel in geval van een functioneel belang. De bevoegdheid van de overheid is doelgebonden (gemeentelijk belang) en bestaat er zeker niet in om het geheel van alle individuele belangen van de inwoners te vrijwaren. De vrijwaring van de ontwikkeling van een bepaald (grond)gebied conform de bestemmingsvoorschriften van het gewestelijk planniveau raken in essentie enkel het belang van de gewestelijke entiteit. Een inbreuk op die voorschriften kan voor een gemeente geen ontvankelijke legaliteitskritiek uitmaken. Enkel als een gemeente aangeeft dat voor een deel van haar grondgebied haar eigen stedenbouwkundig beleid wordt doorkruist, kan een inbreuk op de bestemmingsvoorschriften als een ontvankelijk middel ontwikkeld worden. In voorliggend geval voert de verzoekende partij niet aan dat de vermeende inbreuken op de gewestelijke bestemmingsvoorschriften een belemmering voor haar beleid zouden vormen, laat staan dat zij dit aannemelijk maakt.

Verder voert de tussenkomen partij aan dat het geen toelichting behoeft dat de huidige toestand van de “groene zone” weinig bijdraagt tot de doelstellingen van artikel 10 GBP. Met de aanvraag en de toepassingen in de zone wordt het – overigens evidente – sociale en opvoedkundige functiepotentieel aangesneden. Het behoud van de groene open ruimte, *a fortiori* nu zekerheid bestaat over het herstel in de oorspronkelijke toestand na twee jaar, waarbij die ruimte wordt ingezet als speelplaats voor schoolgaande jongeren, een stelplaats voor fietsen, een tijdelijke opslag van het afval van die gebruikers, en als moestuinen die door en voor die gebruikers aangewend worden, “is onverdeeld een invulling die de sociale functie van het gebied rechtstreeks aanvult en noch aan de eenheid, noch aan enige andere waarde tornt”. Dit impliceert dat de hieraan verbonden infrastructuur en inrichting *ipso facto*

toelaatbaar zijn conform de bestemming (beschutting fietsstalling, containerzone, inrichting en luifels speelplaats, moestuinen).

De inrichting voor het regenwater (bezinkbekken) en de opslag van de opgegraven grond, ondersteunen het toegelichte ruimtegebruik en begeleiden – als noodzakelijk werk – de bestemmingsconforme functie-invulling. Het bezinkbekken maakt het concrete ruimtegebruik mogelijk in het licht van de functie en “faciliteert” een ecologisch verantwoord gebruik van het oppervlaktewater. Hetzelfde geldt voor de opslag van de opgegraven grond (in de vorm van een duin met specifieke beplanting): het groene kader wordt tijdens de duur van de vergunning gewaarborgd, met de extra verdienste om potentiële hinder voor omwonenden te mijden en garandeert dat de plaats naderhand eenvoudig en zonder toevoeging van vreemde materialen in de oorspronkelijke staat hersteld wordt.

Beoordeling

8.4. De verzoekende partij heeft belang bij de aangevoerde schending van de bestemming groengebied op haar grondgebied, waardoor de oprichting van de kwestieuze school mogelijk wordt gemaakt en, zoals aangenomen onder randnummer 7.4, haar verkeersbeleid wordt doorkruist.

De exceptie van de tussenkomen partij wordt verworpen.

8.5. Artikel 10 GBP luidt:

“10. Groengebieden

Die gebieden zijn bestemd voor het behoud en het herstel van het natuurlijk milieu.

Ze zijn in hoofdzaak bestemd voor vegetatie en wateroppervlakken die de hoofdbestanddelen van het landschap vormen. Ze worden onderhouden of ingericht om de wetenschappelijke of esthetische waarde ervan te vrijwaren of om de sociale of opvoedkundige functie ervan te vervullen.

Mogen enkel worden toegelaten, de handelingen en werken die volstrekt noodzakelijk zijn voor de bestemming van die gebieden of die de sociale functie ervan rechtstreeks aanvullen zonder dat de eenheid of de

wetenschappelijke, opvoedkundige of esthetische waarde van dat gebied in het gedrang kan worden gebracht.

Voor die gebieden kunnen, mits bijzonder bestemmingsplan, de voorschriften gelden welke van toepassing zijn op de andere gebieden voor groene ruimten, met uitsluiting van de begraafplaatsgebieden en de gebieden voor sport- of vrijetijdsactiviteiten in de open lucht.”

Artikel 0.7 GBP luidt:

“0.7. Voorzieningen van collectief belang of van openbare diensten kunnen in alle gebieden worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de hoofdbestemming van het betrokken gebied en met de kenmerken van het omliggend stedelijk kader.

In de groengebieden, de groengebieden met hoogbiologische waarde, de bosgebieden, de parkgebieden en de landbouwgebieden kunnen die voorzieningen, evenwel, slechts de gebruikelijke aanvulling van en het toebehoren bij hun bestemmingen zijn.

Wanneer die voorzieningen geen deel uitmaken van de door de bijzondere voorschriften toegestane activiteiten of wanneer de vloeroppervlakte, zoals toegestaan door de bijzondere voorschriften van het gebied, wordt overschreden, zijn zij aan de speciale regelen van openbaarmaking onderworpen.”

8.6. Het bestreden besluit vergunt in groengebied onder meer een speelplaats in betondallen met open voeg en met een luifel, een beschutte fietsenstalling, een afvalopslag met houten schutting, een tijdelijke opslag voor zand en een bezinkbekken voor regenwater.

8.7. Dit besluit vermeldt ter zake de volgende, relevante motieven:

“Overwegende dat uit het dossier blijkt dat achter de modulaire constructies een speelzone wordt voorzien; dat deze zich bevindt in groengebied;

Dat in dezelfde zone tevens voorzien wordt in een met een luifel overdekte speelplaats, fietsenstalling en een houten schutting ter afscherming van afvalopslag;

Dat de luifel en de houten afscheiding ter afscherming van afvalopslag volledig opgetrokken worden uit prefab-materialen zodat er geen definitieve of zware ingravingswerken vereist zijn; dat bijgevolg het herstel van het terrein in zijn oorspronkelijke toestand gegarandeerd is;

Dat de installatie van een tijdelijke speelzone en aanhorigheden de gebruikelijke aanvullingen vormen en deel uitmaken van een schoolvoorziening;

Dat de site momenteel, gelet op zijn feitelijk gebruik, volledig waterdoorlatend is;

Dat eenzelfde doorlaatbaarheid van de site wordt voorzien door enerzijds de infiltratie van regenwater naar het bufferbekken, en anderzijds door een waterdoorlatende oppervlaktebedekking voor de compensatieparking (grindlaag) en de speelplaats (betondallen met open voeg);

Dat het zand en teelaarde, afkomstig van het gedeeltelijk afgraven van het terrein voor de aanleg van de containergebouwen en speelplaats, in de groenzone gestockeerd zullen worden onder de vorm van een ‘duin’; dat hoge grassen en bloemzaden op deze ‘duin’ zullen worden gezaaid, niet alleen om esthetische en educatieve redenen, maar eveneens om de uitspreiding van het gestockeerde zand via de wind te verhinderen;

Dat, ter versterking van het groene karakter van site, er bomen zullen worden aangeplant tussen en rond de speelplaatsen en langs de laaggelegen zijden van het terrein;

Dat daarnaast er [...] tevens [wordt] voorzien in de aanleg van moestuintjes met educatieve functie;

Dat dergelijke doordachte groene aanleg een meerwaarde is voor de school en de omgeving, en daarnaast niet alleen educatief is maar tevens bijdraagt tot de natuur en dit ondanks het feit dat het hier een tijdelijke inrichting betreft;

Dat trouwens momenteel het terrein bewerkt wordt door een landbouwer en dat het huidige feitelijke gebruik van het terrein bijgevolg in se niet in overeenstemming is met haar bestemming; dat ze trouwens evenzeer weinig bijdraagt tot de doelstellingen voorzien door voorschrift 10 van het GBP;

Dat wat betreft het feitelijk gebruik van het terrein er bijgevolg niets zal veranderen, dat integendeel tegemoet zal worden gekomen aan behoeftes die van openbaar belang zijn en die bij voorrang dienen te worden vervuld;

Dat gelet op de voorzieningen die ingericht worden in het groengebied, rekening houdende met de omkeerbaarheid van de voorziene installaties en hun tijdelijk karakter, deze de bestemming van het groengebied niet in het gedrang brengen; dat bijgevolg de inrichting van de speelplaats met aanhorigheden, zoals voorgesteld, voldoende garanties biedt voor wat betreft het herstel in zijn oorspronkelijke staat, en bijgevolg kan worden toegestaan.”

8.8. De onder randnummer 8.6 vermelde voorzieningen zijn op het eerste gezicht geen handelingen en werken die volstrekt noodzakelijk zijn voor de bestemming groengebied, bestemming die is gericht op het behoud en het herstel van het natuurlijk milieu (vegetatie en wateroppervlakken), nog zijn het handelingen of werken die de sociale functie van het groengebied rechtstreeks aanvullen, zoals vereist door artikel 10 GBP. Evenmin komen deze voorzieningen de Raad van State *prima facie* voor als voorzieningen die de vereiste “gebruikelijke aanvulling van” groengebied en “het toebehoren bij” dergelijk gebied zouden uitmaken, zoals vereist door artikel 0.7 GBP.

Noch het feitelijk gebruik van het terrein, noch het tijdelijk karakter van de vergunde voorzieningen of de materialen waaruit die bestaan, brengen op het eerste gezicht met zich mee dat de vergunde werken met de bestemming groengebied verenigbaar zouden zijn.

8.9. Het tweede middelonderdeel van het eerste middel is ernstig.

B. Derde middel

Standpunt van de partijen

9.1. De verzoekende partij roept in een derde middel de schending in van artikel 197/10 van het Brussels Wetboek van Ruimtelijke Ordening (hierna: BWRO) en van het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Zij betoogt dat met de bestreden beslissing fundamentele wijzigingen aan de oorspronkelijke plannen en het effectenrapport werden aangebracht, terwijl wijzigingen slechts toegelaten zijn indien zij niet het voorwerp van het project zelf wijzigen, van bijkomstig belang zijn en tegemoetkomen aan de bezwaren die het oorspronkelijke project oiep.

De wijzigingen hebben onder meer betrekking op een bezinkbekken voor het regenwater, hoge grassen/bloemenberg in plaats van afgegraven grond, de wijziging van de inrichting van de 11 parkeerplaatsen inclusief het aanbrengen van een nieuwe poort, de gedetailleerde inrichting van de gebouwen, een aanpassing van de afmetingen van de speelplaats, een verplaatsing van de gebouwen, de overdekking van een deel van de speelplaats door een luifel, een overdekte fietsenstalling, een containerzone, het verdwijnen van drainage, de afwatering van regenwater, de implementatie van een grondkerende wand en het aanbrengen van een *Kiss & Ride*-zone.

Ook in het effectenverslag werden fundamentele wijzigingen aangebracht. Zo werd het onderdeel “macro” inzake de invloed en aanpak van het autoverkeer helemaal vervangen. De onderdelen “meso” en “micro schaal” van dezelfde rubriek werden eveneens fundamenteel aangepast. De rubriek betreffende de fauna en flora, geluid en interactie tussen deze gebieden werd eveneens fundamenteel aangepast.

De verzoekende partij besluit dat de gewijzigde plannen en de aanvulling van het effectenverslag geenszins bijkomstig zijn en dat het gewijzigde project opnieuw aan de onderzoekshandelingen, met inbegrip van de speciale regelen van openbaarmaking, moest worden onderworpen.

9.2. De verwerende partij repliceert in haar nota dat de verzoekende partij ermee volstaat de wijzigingen aan het project op te sommen, zonder concreet uiteen te zetten waarom deze een substantieel karakter zouden hebben. Zij stelt zorgvuldig te hebben uitgelegd om welke redenen artikel 197/10 BWRO wordt gerespecteerd.

9.3. De tussenkommende partij betwist in haar verzoekschrift tot tussenkomst vooreerst het belang bij het middel. Zij betoogt dat “[i]nzonderheid van belang is” dat de verzoekende partij niet aanvoert dat het in het middel aangemerkte verzuim de uitvoering van haar adviesopdracht op enige manier bemoeilijkte of beïnvloedde. Overigens is volgens haar aangetoond dat de bestreden beslissing *in concreto* en *de facto* met alle geopperde bezwaren rekening houdt. “Gezien het doel van de onderzoekshandelingen en de vaststelling dat dit objectief bereikt is, is de enige relevante belangenkrenking, m.n. de obstructie van de onderzoekshandeling die de actor van de onderzoekshandeling in zijn eigen mogelijkheden beperkt, evenmin voorhanden”.

Voorts doet deze partij gelden dat “de initiële aanvraag [...] alle principiële aspecten van de vergunde aanvraag [omvatte]” en dat de verzoekende partij zich beperkt tot de opsomming van de doorgevoerde wijzigingen en de loutere affirmatie dat die wijzigingen volgens haar ingrijpend zijn. Enige

toelichting of motivering van die persoonlijke overtuiging is er niet. De appreciatiemarge van de verwerende partij zou *in se* verhinderen dat zo'n ongefundeerde kritiek slaagt. De aanpassingen raken volgens de tussenkomen de partij niet de essentie van de aanvraag en willen vooral aan de geuite bezwaren tegemoetkomen. In elk geval voegen de aanpassingen geen elementen toe die nadelige effecten (kunnen) hebben voor de omgeving. Zij verminderen, in tegendeel, de ruimtelijke impact. Wijzigingen na het openbaar onderzoek die, zoals in voorliggend geval, de essentie van de aanvraag ongemoeid laten, voldoen aan artikel 197/10, § 3 BWRO, zodat de gemachtigde ambtenaar de aanvraag niet opnieuw aan een openbaar onderzoek diende te onderwerpen.

Beoordeling

9.4. De verzoekende partij heeft er belang bij een advies te kunnen geven over fundamenteel gewijzigde plannen, en derhalve bij het middel dat onder meer de miskennis van deze mogelijkheid bekritiseert.

9.5. Uit het bestreden besluit blijkt dat toepassing wordt gemaakt van artikel 197/10 BWRO.

Overeenkomstig deze bepaling heeft de vergunningverlenende overheid de mogelijkheid om een stedenbouwkundige vergunning te verlenen waarbij voorwaarden worden opgelegd die een wijziging van de ingediende plannen met zich meebrengen, zonder dat het gewijzigde project opnieuw moet worden onderworpen aan de reeds verrichte onderzoekshandelingen, met inbegrip van de speciale regelen van openbaarmaking, voor zover deze wijzigingen:

- 1) het voorwerp van het project niet wijzigen,
- 2) van bijkomstig belang zijn, en
- 3) tegemoetkomen aan de bezwaren die het oorspronkelijke project oproept of wanneer ze ertoe strekken de in het oorspronkelijke project vervatte afwijkingen van de voorschriften van een bijzonder bestemmingsplan, een verkavelingsvergunning, een stedenbouwkundige verordening, een

bouwverordening of van een verordening betreffende de achteruitbouwstroken te doen verdwijnen.

De vraag of een wijziging van de ingediende plannen al dan niet van bijkomstig belang is, moet *in concreto* beoordeeld worden.

9.6. In het bestreden besluit wordt erkend dat er gewijzigde plannen werden ingediend. Die blijken, onder meer, betrekking te hebben op 1) een gewijzigde inplanting van de gebouwen, die meer achteraan op het perceel, tot op de grens met het groengebied, en zonder de aanvankelijk voorziene keermuren, zullen worden opgericht, 2) de inplanting van een bezinkbekken voor regenwater en 3) het plaatsen van een regenluifel over een deel van de speelplaats. Op het eerste gezicht moet worden aangenomen dat deze wijzigingen niet als van bijkomstig belang kunnen worden beschouwd, zodat de gewijzigde plannen opnieuw aan de voorgeschreven onderzoekshandelingen hadden dienen onderworpen te worden.

9.7. Het middel is in de aangegeven mate ernstig.

IX. Besluit

10. Uit wat voorafgaat, volgt dat voldaan is aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, §§ 1 en 4, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State om de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid te bevelen.

X. Belangenafweging

Standpunt van de partijen

11.1. De verwerende partij stelt in haar nota dat het past om een belangenafweging te doen tussen het algemeen belang, nagestreefd door het toegelaten project, en de – onvoldoende aangetoonde – vrees van de verzoekende

partij. De bouwwerken in de huidige Unesco-school in Koekelberg gaan starten en de leerlingen en het personeel dienen dringend geherlokaliseerd te worden. *In casu* helt de balans over naar het algemeen belang, nagestreefd door het project.

11.2. De tussenkomende partij voert in haar verzoekschrift tot tussenkomst aan dat de schorsing impliceert dat voor honderden jongeren (530), waarvan een groot aandeel leerplichtig, geen oplossing wordt gevonden voor de organisatie van het onderwijs. Op korte termijn zou de schorsing meteen een onmogelijkheid creëren om de lessen doorgang te laten vinden, om puur logistieke en infrastructurele redenen. Hierbij geldt nog de vaststelling dat zij gebonden is aan de schoolkalender en de leerplandoelstellingen, zodat de onderwijsactiviteiten niet gewoon tijdelijk geschorst kunnen worden. Nog los van de dreigende impact op haar opdracht, zou zo'n situatie voor ongeveer 380 gezinnen acute problemen veroorzaken voor wat betreft de zorg en de opvang van de leerlingen tijdens de schooltijd. Als geen onderwijs verzekerd kan worden, is ook het voorzien van opvang onmogelijk. Een alternatief, door bijvoorbeeld tijdelijk te huren, is er niet. Het voorzien van tijdelijke infrastructuur op een alternatieve locatie is evenmin een oplossing, vermits de alternatieven al werden afgewogen en niet voldeden, en daarenboven eerst nog een volledig nieuwe vergunningsprocedure moet worden doorlopen. De verzoekende partij beperkt er zich toe te stellen dat zonder schorsing de mobiliteitssituatie op haar grondgebied wel eens slechter zou kunnen worden. De mate waarin die dreiging zich manifesteert en de concrete impact ervan worden echter niet verduidelijkt en zullen, zoals de bestreden beslissing terecht stelt, relatief gering zijn. Dit geldt des te meer, nu de verzoekende partij zelf bevoegd is om ondersteunende en begeleidende maatregelen te nemen die de gevolgen van eventuele mobiliteitsproblemen kunnen temperen.

Beoordeling

11.3. Luidens artikel 17, §2, tweede lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State houdt de afdeling bestuursrechtspraak op verzoek

van de verwerende of de tussenkomende partij rekening met de vermoedelijke gevolgen van de schorsing van de tenuitvoerlegging voor alle belangen die kunnen worden geschonden, alsook met het openbaar belang, en kan ze besluiten de schorsing niet te bevelen indien de nadelige gevolgen ervan op een kennelijk onevenredige wijze zwaarder wegen dan de voordelen.

11.4. Met haar betoog dat de balans te dezen overhelt naar het algemeen belang, nagestreefd door het project, lijkt de verwerende partij eraan voorbij te gaan dat het belang van de verzoekende partij, gesteund op de vrees voor ernstige verkeershinder en -onveiligheid op haar grondgebied, evenzeer het algemeen belang raakt.

11.5. Het betoog van de tussenkomende partij dat de concrete impact van de verkeersproblematiek niet wordt verduidelijkt en “relatief gering” zal zijn, wordt niet bijgetreden, nu de verzoekende partij deze problematiek wel degelijk aannemelijk maakt en de veiligheid van kinderen betreft.

Het standpunt van de tussenkomende partij dat de verzoekende partij zelf bevoegd is om ondersteunende en begeleidende maatregelen te nemen die de gevolgen van eventuele mobiliteitsproblemen kunnen temperen, overtuigt evenmin, nu de verzoekende partij aannemelijk maakt de verkeersveiligheid ingevolge de inplanting van de school niet te kunnen garanderen.

11.6. Tegenover de ernstige mobiliteitsproblematiek en verkeersonveiligheid ingevolge het bestreden besluit, plaatsen de tussenkomende en de verwerende partij de onmogelijkheid tot het verstrekken van onderwijs indien dit besluit zou worden geschorst.

De tussenkomende partij overtuigt evenwel niet waar zij stelt dat “de schorsing [impliceert] dat voor honderden jongeren (530), waarvan een groot aandeel leerplichtig, geen oplossing wordt gevonden voor de organisatie van het onderwijs” en dat “[o]p korte termijn [...] de schorsing meteen een onmogelijkheid [zou] creëren om de lessen doorgang te laten vinden, om puur

logistieke en infrastructurele redenen”. De tussenkomen de partij noch de verwerende partij tonen aan dat de huidige toestand van de Unesco-school in Koekelberg dermate ernstig is dat de kinderen er geen les meer kunnen krijgen totdat een definitieve oplossing voor de verhuis is gevonden.

In zoverre de door de tussenkomen de partij ingeroepen nadelen financieel van aard zijn, wat zij overigens evenmin afdoende aan toont, wegen zij evenmin tegen het belang van de verkeersveiligheid op.

11.7. Besluit is dat de verwerende en de tussenkomen de partij geen omstandigheden aanvoeren die ervan kunnen overtuigen dat de nadelige gevolgen van de schorsing van het bestreden besluit op een kennelijk onevenredige wijze zwaarder wegen dan de voordelen ervan. Hun vraag om de schorsing van het bestreden besluit op grond van een belangenafweging niet te bevelen, wordt dan ook niet ingewilligd.

BESLISSING

1. Het verzoek van het GO! Onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap tot tussenkomst in het geding wordt ingewilligd.

2. De Raad van State beveelt de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke regering van 10 september 2015 waarbij het beroep ingediend door het college van burgemeester en schepenen van Sint-Agatha-Berchem tegen de door de gemachtigde ambtenaar verleende vergunning voor het plaatsen van tijdelijke containerklassen (2 jaar) voor de Unesco-school van Koekelberg, in de Groot-Bijgaardenstraat nrs. 502 tot 568, ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard.

3. Dit arrest dient bij uittreksel te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het geschorste besluit.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van eenentwintig september 2015, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Stephan De Taeye,
bijgestaan door

Greta Scheveneels,

staatsraad, wnd. voorzitter,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Greta Scheveneels

Stephan De Taeye